

Αλέξανδρος Κατραούζος

Ελληνικό χρώμα σε ξένα μεγάλα έργα

Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας δομικών υλικών NEOTEX συνεχίζει το ταξίδι με κόντρα άνεμο

Δημοσίευση: 02 Ιουν. 2012 20:00

Σε πείσμα όσων υποστηρίζουν ότι η ελληνική βιομηχανία φθίνει και παρά την οικονομική κρίση, μια αμιγώς ελληνική επιχείρηση που δραστηριοποιείται από το 1959 στον κλάδο των ειδικών δομικών υλικών, η NEOTEX, ενισχύοντας την εξωστρέφειά της αποδεικνύει ότι υπάρχουν επιχειρήσεις στη χώρα μας που μπορούν επάξια να σταθούν στον διεθνή στίβο.

Το 2011 μπορεί να ήταν δυσκολότερο από τα προηγούμενα χρόνια, ταυτόχρονα όμως ήταν πιο δημιουργικό, λέει ο 36χρονος διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας Αλέξανδρος Κατραούζος, «καθώς με κόντρα άνεμο συνεχίστηκαν οι επενδυτικές ενέργειες στην έρευνα και την ανάπτυξη, την παραγωγή και σε άνοιγμα νέων αγορών, όπως και η στήριξη του υγιούς πελατολογίου μας στην Ελλάδα».

Και παρότι, όπως λέει, αυτό προκάλεσε μια αναμενόμενη πτώση των κερδών, ωστόσο «βελτιώσαμε ακόμη περισσότερο τη ρευστότητα και την οικονομική αυτάρκειά μας που σε περιόδους κρίσης είναι μακράν το σημαντικότερο λογιστικό μέγεθος. Εξάλλου, σε μια παρατεταμένη τρικυμία 10 μποφόρ το ζητούμενο δεν είναι η υψηλή ταχύτητα (κερδοφορία), προέχει να μην ξεμεινεί το καράβι από καύσιμα (ρευστότητα), το ηθικό του πληρώματος και βέβαια να μη χάσει τον προσανατολισμό του».

Έχοντας τροφοδοτήσει μία σειρά από σημαντικά έργα στο εξωτερικό όπως το Θέατρο των Εθνών στη Μόσχα, το διυλιστήριο Taneko στο Καζάν της Ρωσίας, την Τράπεζα της Γεωργίας στην Τιφλίδα, το στάδιο Qemal Stafa στα Τίρανα, η NEOTEX, έχει σήμερα πρωταρχικό στόχο τις εξαγωγές. «Συνεχίζουμε το εξαγωγικό μας ταξίδι, μια συνειδητή στρατηγική επιλογή που χτίσαμε λιθαράκι-λιθαράκι ήδη από το 2003, όταν σχεδόν δεν προλαβαίναμε τη ζήτηση στην εγχώρια αγορά», λέει ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας.

«Βαλκανιζατέρ». «Εκείνη την εποχή της αθηναϊκής προολυμπιακής νιρβάνας και του άφθονου φθηνού δανεικού χρήματος, προτίμησα αντί καλοκαιρινών διακοπών στη Μύκονο να κάνουμε με τον τότε υπεύθυνο εξαγωγών και σημερινό γενικό μας διευθυντή, το δικό μας "Βαλκανιζατέρ" μετρώντας τις δυνάμεις της εταιρείας να πουλήσει εκτός συνόρων. Τον ίδιο χειμώνα, αντί της Αράχοβας ακολούθησα μια επιχειρηματική αποστολή στη Μέση Ανατολή, όπου διαπίστωσα ότι ως Έλληνες δεν είχαμε τίποτε να ζηλέψουμε από τους Ιταλούς και τους Τούρκους που εξήγαν κατά κόρον εκεί».

Για τον κ. Κατραούζο τα ταξίδια αυτά συνέβαλαν καθοριστικά στην απόφασή του, ως νεότερης γενιάς στην οικογενειακή επιχείρηση, να μεταλλαχθεί σταδιακά η NEOTEX από εισαγωγική - εμπορική σε παραγωγική - εξωστρεφή. Υστερα από 10 χρόνια πλήρους ενασχόλησης στην εταιρεία, μετά το πέρας της πρακτικής εμπειρίας στο εξωτερικό, της στρατιωτικής θητείας και των μεταπτυχιακών σπουδών του, δηλώνει ότι αισθάνεται απόλυτα δικαιωμένος για τις βασικές αναπτυξιακές επιλογές του.

Πλέον εκείνες οι επιλογές έχουν φέρει την εταιρεία στην πλεονεκτική θέση να εξάγει τα ίδια υλικά με τα οποία είχε προμηθεύσει το Ολυμπιακό Χωριό και το Αττικό Μετρό, όπως το Revinex, από το Archangelsk της Ρωσίας, κοντά στον Βόρειο Πόλο, έως την Abuja της Νιγηρίας, και προϊόντα νέας τεχνολογίας, όπως το υβριδικό μονωτικό ταρατσών Neoroof, από το Novosibirsk, στα σύνορα Ρωσίας, Μογγολίας και Κίνας έως τη Γαλλική Γουιάνα στη Νότια Αμερική!

Οι εξαγωγές. Στους σημαντικότερους εξαγωγικούς προορισμούς ο κ. Κατραούζος κατατάσσει συμβολικά τη Γερμανία και τη Γαλλία, καθώς αποδεικνύουν ότι μια οργανωμένη ελληνική επιχείρηση μπορεί επάξια να σταθεί σε απαιτητικές ποιοτικά αγορές, παρά την αρνητική δημοσιότητα που έχει δημιουργηθεί για τη χώρα μας. «Ως προς το μέγεθος και την προοπτική, σας αναφέρω τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες. Και οι αραβικές χώρες αποτελούν σημαντική αγορά, αυτό όμως θα μπορούμε να το πούμε με βεβαιότητα του χρόνου καθώς αρχίσαμε πολλά υποσχόμενες νέες συνεργασίες μετά την πρόσφατη συμμετοχή μας σε διεθνή έκθεση στο Κατάρ», προσθέτει.

Για την εγχώρια αγορά, τονίζει με θετική σκέψη ότι η κρίση κρίνει, συγκρίνει και διακρίνει όσους είναι σε θέση να δουν ευκαιρίες μέσα σε αυτήν και προσαρμόζονται ανάλογα. «Αν και η οικοδομική δραστηριότητα σε νεόδμητα εμφανίζει μεγάλη πτώση, οι ανάγκες για επισκευή και εξοικονόμηση ενέργειας στα υφιστάμενα κτίρια αυξάνονται, δίνοντάς μας την ευκαιρία να σχεδιάσουμε νέα

προϊόντα που ανταποκρίνονται στις κλιματολογικές συνθήκες και τις κατασκευαστικές πρακτικές της πατρίδας μας».

Όσο για τα επόμενα σχέδια της εταιρείας, όπως λέει, συνδέονται πλέον άμεσα με το εκλογικό αποτέλεσμα της 17ης Ιουνίου και τη μετέπειτα βούληση των πολιτικών να προβούν επιτέλους στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για να πάει μπροστά η ελληνική κοινωνία και οικονομία. «Θέλουν να παραμείνουν οι υγιείς επιχειρήσεις στη χώρα, οι παραδοσιακοί αιμοδότες της; Υπό φυσιολογικές συνθήκες, χωρίς κρατικά και συντεχνιακά εμπόδια, το προϊόντικό μας μείγμα και η παραγωγική μας δυναμικότητα μας καθιστούν διεθνώς ανταγωνιστικούς σε ελληνικό έδαφος, χωρίς μάλιστα η μείωση του μισθολογικού κόστους να είναι απαραίτητη γι' αυτό», τονίζει.

Ωστόσο, «αν τελικά οι πολίτες αποφασίσουν με την ψήφο τους να καταδικάσουν την επιχειρηματικότητα και αν οι εκλεγμένοι πολιτικοί προτιμήσουν να μετατρέψουν την Ελλάδα είτε σε σοβιέτ είτε σε μπανανία των πολυεθνικών ολιγοπωλίων, αναγκαστικά και κόντρα στις αρχές του επιχειρηματικού μου πατριωτισμού, θα ενεργοποιήσουμε εναλλακτικά σχέδια μετανάστευσης». Δεν κρύβει μάλιστα ότι μέχρι και από την Ουγκάντα, και χωρίς διάθεση αστείσμου όπως σημειώνει χαρακτηριστικά, η εταιρεία έχει πρόταση για εγκατάσταση εργοστασίου. «Μέχρι και εκεί ο επενδυτικός νόμος και οι γραφειοκρατικές διαδικασίες είναι πιο απλές!», προσθέτει.

Τέλος, δεν παραλείπει να αναφερθεί και στα σενάρια περί επιστροφής στη δραχμή. «Η αλλαγή νομίσματος δεν θα είναι η μοναδική στη ζωή μας, σε ένα τέτοιο αρνητικό ενδεχόμενο. Θα συνοδευτεί από πολυετή αστάθεια που θα βλάψει ακόμη και όσες επιχειρήσεις με μια πρώτη ματιά θα ευνοούνταν μια και φέρνουν συνάλλαγμα, π.χ. τουριστικές, αγροτικές, μεταλλευτικές. Το βλέπετε ήδη, γιατί είχαμε ακυρώσεις κρατήσεων μετά τις εκλογές της 6ης Μαΐου; Για τις περισσότερες επιχειρήσεις, ακόμη και τις εξωστρεφείς, των οποίων το κόστος παραγωγής επηρεάζεται κυρίως από τις εισαγόμενες πρώτες ύλες και την ενέργεια, η δραχμή είναι δρόμος χωρίς επιστροφή, θα ισοδυναμεί με γοργό θάνατο, εκτός αν προλάβουν να μεταναστεύσουν. Για να μην περιοριστώ στον δικό μας κλάδο της χημικής βιομηχανίας, ας αναρωτηθούμε αν και με τι κόστος θα παράγει μια εγχώρια σοκολατοβιομηχανία και το ζαχαροπλασείο της γειτονιάς χωρίς ή με πανάκριβο κακάο», καταλήγει.

Ρεπορτάζ: Δήμητρα Σκούφου
